

A 4

Agoge in Lingua Arabica

H. G.

~~A. 152~~ EX BIBLIOTH.
NATIONIS HUNGAR.
VITEBERG.
I
A. 152. SIGNAT. clvccccxiii.

ISAGOGE
in,
LINGVAM
ARABICAM

Ad ductum.

Thomæ Erpenii, & Maronitarum
e monte Libano, Gabrielis Sionitæ
& Ioannis Hefronitæ, &c.
facta.

M DC LXXVIII.

Edwardus Pococke, Oxoniensis,
Orat. de Poesi Arabica.

Monent ipsi Arabes, ejse Gram-
maticam *العلم* Discipli-
narum sal, cuius nimia aspersio, cau-
endum est, ne palatum exulceret.

Literarum Arabicarum

Forma		Nomen	Valor
Simplex.	Connexa in medio.	Finalis soluta.	Finalis connexa.
ا	ا	ا	ا
ب	ب	ب	ب
ت	ت	ت	ت
ث	ث	ث	ث
ج	ج	ج	ج
ح	ح	ح	ح
د	د	د	د
ذ	ذ	ذ	ذ
ر	ر	ر	ر
ز	ز	ز	ز
س	س	س	س
ش	ش	ش	ش
ص	ص	ص	ص
ض	ض	ض	ض
ط	ط	ط	ط
ظ	ظ	ظ	ظ
ع	ع	ع	ع
ف	ف	ف	ف
ق	ق	ق	ق
ك	ك	ك	ك
ل	ل	ل	ل
م	م	م	م
ن	ن	ن	ن
و	و	و	و
ه	ه	ه	ه
ي	ي	ي	ي
			ا 2

Eliph	N	
Be	B aut V Ebr. leniter Gageschatu.	
Te	T in leniter Gageschatum	
Thse (The)	T blasum. (D) Raphatum antevorū	
Gsim (Gim)	G Gall. al. G	magis ceterū ut in Anglo tribus locis notū vel moderata G
Hha	H	
Cha	Ch	
Dal	D	
Dhsal (dhal)	D blas. (al. d. p. h. y. o)	
Re	R	
Ze (Zain)	Z	
Sin	S	
Schin	Sch	
Sad	S (f)	
Dad	D blas. (D) ut D Lab. ab initio vocis	
Ta	T Est simplicissimum D Ebrorū	
Da	D Th germanotum.	
Ain	A	
Gain	G leniter Gageschatum ?	
Fe	F	Raphatum perpetuo, instat f Labi notum.
Cquaf	Q	
Kef	K	anterioribus efferendū labris
Lam	L	
Mim	M	
Nun	N	
Wau	W	
He	H	
Ie	I	

Sunt

*In hunc punctum ventis
nalis inscribuntur, sed
et omittuntur penitus*

1. Sunt & alia quaedam earundem literarum figura, nem-

pe — est ω , & ش , sed hæc rarius vsurpantur. Je finale
saepe reflectitur ita ع , praesertim in Particulis في , id est,
 في , علي id est علي , هي id est هي vel هي &c.

2. Lam se ad Elif accommodat extra connexionem ita: لا
vel لا ; in connexionem hoc modo لا : Pariter ad Mem nempe ك ,
quod idem est, ac ك : & ad Mim sic ل , & in connexionem ل :
& ad Kaph hoc modo ك , id est, كل &c.

3. Mim circulari & rotundo ductu pluribus accommoda-
tur literis, e. g. م , م , م & connexum م , م , م , م , م , م ,
 م , م , م &c. quibus in fine cauda, addi potest h. m. م , م ,
 م &c. Dilatantur ornatus causa quaedam literæ ad spatium
complendum, vt ا , ب , ن , ل , & reflexum ع
vt ع Aliis quoque literis interpo-
ni potest lineola, vt ب &c.

* 4 Literæ ح , ح , ح tam in fine, quam in medio, præcedentes
literas connexibiles ^{vel integras, vel quoad sui terminum} attollunt, vel superne connectunt,
vt كح , مخ , لنج , هاح , الاحم , etiam بح , حح &c.

*Sed Elif frequentes etiam cum
Gal et Elif connectit.*

* 5 Ex sinistra parte inconnexibiles sunt sequentes ا د

6 Etiam ي finale varias connexiones præbet, vt بي i. e.
 بي &c. لي i. e. لي , ني i. e. ني , بي i. e. بي .

3 Potestas Literarum.

1 Quaedam literæ sunt dubiæ prononciationis, vt supra
in ت ن & ض notauimus: prior ibidem valor est Erpe-
nii; posterior Maronitarum.

*Si gematum ante guttu-
rales sonum suum retinet*

2 ن ante ب sonat M , vt مبّر ambaron: ante م
accipit sonum sequentis, vt مبّر mirrabin, quod ma-
nuscripti libri rubra litera superscripta significant.

*Plerumque penitus omittit
antiqua nota.*
Diut

litas. Sed tironibus puto sufficere posse Maronitarum sententiam, ad quam & Cl. Hottingerus in Gram. Harm. maiori ex parte accedit; præsertim quod multo facilius est, nec auctoritate destituitur.

Pariter Kesre Erpenio semper est I, simplex quidem, si absolute scribitur; circumflexum & productum, si cum quiescentie ^ي coniungitur, quod improbant Maronitæ p. 18. Gram. Arab. Sed ab Erpenii partibus plures stant, etiam Edmundus Castellus, Anglorum facile doctissimus.

Ad Diphthongos quod attinet, apud plurimos Grammaticos altum de illis silentium est: quidam aliquid analogum Diphthongis admittunt in ^ي ai, & ^و au, vt ^ع ^{conf. p. 17. in fine}

alai, ^{يوم} ianmon, quod doctrinæ & methodo non mediocriter inferuit. Interim plurimi contendunt v. g. ^{راما} non ramai, &c. legendum esse. Imo ^{seu gesser et Auctor}

Nunnatio Vocalium.

Ad ultimas dictionum literas geminatae vocales hoc modo ^{duplicantur et} nunnantur, seu valent an, on, in, sed prima ^{nisi consonans eius sit s aut =)} postponitur semper l, sine villo soni augmento, hoc modo: ^{ban}, & sic quoque ^{هدى} ei postpositum instar l quiescit, vt ^{Hudan}.

Notæ Orthographicae.

- Sunt Hamza ^ء
- Wesla ^و
- Medda ^م
- Giesma ^ع vel ^ج
- Tesdid ^د

+ Nam in medio ac fine ^{vocis} Hamza est nota literæ Elif mobilis, vel absentis, ar-
post literam Giesmatam aut aliquam detritum ^{s qd} vicem literæ gu-
sustinet.

valet in. in ^ع

conf. p. 17. in fine
a fine
sive esse
pro s qd
sere.

Imo seu gesser et Auctor
p. 17. in fine
Nam in fine l s sem-
per quiescit
Diphthongus qd sere
ai in medio
routrng induit adia logi-
am diph-
thong.

Lambdae. Superfcribitur autem Tefdid omnibus literis: Erpenins & Maronitæ Elif excipiunt; sed Castellus *col. 5. Gram. Harm.* ne Elif quidem excipiendum esse cenfet.

Tonus & Diftinctio.

Tonus nunquam eft in vltima: Difyllaba attollunt priorem; Polyfyllaba antepenultimam, nifi penultima producat per quiefcentes *أ و ي*, aut per Tefdid, vel Giefma, vel Medda: tunc enim accentus penultimam occupat.

Elif, productionis nota interdum excidit, & in accurate fcriptis libris perpendicularare Fatha id fignificat, v. g.

عَمَانٌ Otmâno, *Otmannus*, *رَحِيمَانٌ* rehmânon, *mifericors*; *زَمَانٌ* Zamânon, *tempus*; *سَلَامٌ* falâmon; *pax* &c.

Dictionum per Elif Vnionis coniunctarum, vltima folum attenditur, vt *بِسْمِ اللّٰهِ* *bismi-llahi*.

In difyllabis etiam quantitatis & accentus ratio habenda, nec producta Vocalis cum breui confundenda, v. g. *مَاتَ* *mâta*, *mortuus est*: at *مَاتِي* *mâti*, *quando*.

Distinctiones Arabibus funt varia, nempe præter punctum crassum rubrum, quo frequentissime in MStis vtuntur, habent etiam *ق*, *خ*, *د*, *ذ*, *ر*, *ز*, *س*, *ص* &c. iisque cum maiores, tum minores incisioes, si opus est, fignificant.

Articulus.

Articulus *أ* Nominibus Appellatiuis additur, & quidem in vtroque tum Numero, tum Genere, cum restringenda funt & ad certum quid determinanda: atque fic respondet Ebræorum *He Emphatico*. Quod si vox incipit a Solari, supra p. 3. diximus, pronunciationem *ت* *ج* in illam mutari, & *أ* suam Vocalem abiicere, & cum præcedentis dictionis

Vo-

(7.)

Vocali vltima legi, etiamsi quiescentes **ا** & **و** (in fine præcedentis vocis) præcefferint.

Lam huius Articuli sæpe abiicitur sequente alio Lam initiali radicali: at præcedente Lam Datiui notâ, abiicitur Elif Articuli v.g. **الليل** *nox*, **الليل** *nocti*, **الله** *Deo*, in qua vltima voce Articulus prorsus excidit.

Elif Radicale post Articulum interdum compendii causa, in voce per se nota, abiicitur, vt **الله** *Deus*.

Neque status Constructionis, (*Regiminis*) neque Suffixionis, Articulum admittit. e. g. **عبد الله** *seruus Dei*, **عبد الله** *seruus eius*.

Nomen.

Nomen *auctum* differt a *nudo* per literas seruales, & quidem ab initio **ت**, **م**, **س**, quæ vltima nunquam sola seruit, sed additâ sociâ ad normam Coniugationis Decimæ: in fine **ى**: in principio & fine **ا** & **ن**.

GENVS est vel *Masculinum*, quod per se patet: vel *Fœmininum*, quod partim *significatione*, vt Nomina mulierum, regionum, vrbiũ, geminatorum membrorum (**يَد** *manus*, **عَيْن** *oculus* &c.) partim *terminatione* seruili & cognoscitur, quæ Masculinæ formæ, nulla mutatione facta, affigitur, vt **رجل** *vir*, **رجلة** *virago*, *mulier*: **طيب** *bonus*, **طيبة** *bona*.

Etiam quæ terminantur in **ا** Elif seruale: aut in **ى** seruale instar Elif quiescens, Fœminina sunt, & alia quædam vsu cognoscenda, vt **ارض** *terra*, **خمر** *vinum*, **بئر** *puteus*, **نار** *ignis*, **نفس** *anima*, **شمس** *sol*, &c.

NUMERVS Sing. (in Nominatiuo) in **ى** plerumq; definit;

B

Du-

Dualis in *أني* : Pluralis formæ sanæ (perfectorum & regularium) in Masc. est *ون*, in Fœm. *أت* : Formæ fractæ (imperfectorum) Pluralis potius ex Lexicis discendus est, quam ex Regulis, id quod maxime de triliteris intelligendum, quibus XXII. modos Plurales attribuit Erpenius: quadrilitera autem Nomina Elif quiescens assumunt post secundam literam, & secundum Vocales fiunt formæ *مداخل* vestibula.

CASVS sunt tres, *Nominatiuus*, *Genitiuus*, & *Accusatiuus*: nam *Datiuus* & *Ablatiuus* sub *Genitiuo* latent.

Singularis in *Nominatiuo* *ء* habet, in *Genitiuo* *ء*, in *Accusatiuo* *ء*.

Dualis in *Nom.* *أن*, in *Gen. & Accus.* *ين*.

Pluralis Sanus Masc. in *Nom.* est *ون*, in *Gen. & Accus.* *ين* : Fœm. in *Nom.* *أت* : in *Gen. & Acc.* *ات*.

Vocatiuus (sine Pronomine *mi*, *meus*) per *Accusatiuum* incipitur: aut in *Nominibus Propriis*, & *Appellatiuis* *Articulo* determinatis, per *Nominatiuum*: quandoque etiam, extra *Articulum*, per *Nominatiuum*, at absque *Nun* *Vocali*. Dignoscitur autem ex *Interiectione* *يا*.

NVNNATIO abiicitur manente *Vocali*,

1. Si vox habet *Articulum* *أل* præfixum.

2. Si sequens vox *Articulum* habet.

3. Si *Vox* in *Regimine* ponitur.

4. Propter *Suffixa*, vt *كتابه* liber eius.

5. Si ex *Nominatiuo* fit *Vocatiuus*, vt *يارب*
o Domine.

Hæc de *Nominibus*, quæ *Variabilia* vocantur: sunt & alia
Inna-

(9.)

Inuariabilia, quæ Nunnationem non admittunt, & in Nominatio vtriusque Numeri in Damma; in Gen. & Accus. in Fatha desinunt, vt ^{عُتْمَانُ} Otomannus, ^{عُتْمَانِ} Otomanni, Otomanno, Otomannum. ^{مَسَاجِدُ} *templa*, ^{مَسَاجِدِ} *templorum*, ^{مَسَاجِدٍ} *templis*, ^{مَسَاجِدًا} *templis*.

Sunt autem *Inuariabilia* Nomina (1) Adiectiua Positiua & Comparatiua formæ ^{أَفْعَلٌ}, vt ^{أَحْمَرٌ} *ruber*, ^{أَكْبَرٌ} *maior*, *maximus*. (2) Adiectiua terminata in ^{أَنْ} seruile, quæ Fœmininum non formant in ^ة, vt ^{غَضَبَانٌ} *iratus*, ^{غَضَبِي} *irata*. (3) Terminata Elif seruili, vel ^ي seruili quiescente instar Elif, vt ^{صَفْرَاءٌ} *flaua*, ^{ذِكْرِي} *recordatio*. (4.) Nomina Propria plurima, vt ^{يَعْقُوبُ} *Iacob*, ^{قَرْنُوسٌ} *Paradisus*, &c.

REGIMEN seu vox constructa abiicit Nun, & si est Casuale, (idest, ^ء ^ا ^و) manet Vocalis A, I, O: si consonans (nempe ^ن) simul Vocalis eius perit, v. g. ^{كِتَابُ مُوسَى} *liber Moſis*: ^{بَنُو اللَّهِ} *fili Dei*, ex plur. ^{بَنُونَ} *fili*.

Quamuis autem in priore Constructionis voce sic satis signent Arabes, vt Regimen intelligi possit: tamen sequentem vocem simul in Genitiuo Casu efferunt. Tria Nomina, ^{أَبٌ} *pater*, ^{أَخٌ} *frater*, ^{حَمٌ} *socer*, quiescentem assumunt, in Nominatio quidem ^و, in Genitiuo ^ي, in Accusatio ^ا. e. g. ^{هُوَ أَبُو دَاوُدَ} *is est pater Davidis*: ^{مِنْ أَبِي دَاوُدَ} *a patre Davidis*: ^{رَأَيْتُ أَبَا دَاوُدَ} *vidi patrem Davidis*.

COMPARATIO fit a Positiuo, præfixo, & super primam Radicalem Giesma scripto: terminatio est Damma. Superlatius est ipse Comparatiuus, sed absolutus; at Comparatiuam

B 2

uam

(10.)

uam vim habet, si particula (١٥) *pre*, sequatur. vt

أَعْظَمُ *maximus*: أَعْظَمُ مِنَ الْمَلِكِ *maior rege*.

Præfixa.

أ interrogantis, & vocantis,

ب in, cum, per: etiam *πλεονάζει*.

ت cum nomine Dei *iurandi* vim habet.

س post, Futurorum proprium.

ق ac, dein: cum Imperatiuo igitur: sæpè etiam redundat.

ك sicut, instar.

ل Datini nota: item propter, ad: aut est Conuersiuum.
Præteriti in Optatiuum &c.

و &, etiam: cum Præpositio, regens Accusatiuum.

Suffixa.

EGO, MEVS (١٦) *verbale* (ي)

TV, TVVS { Masc. ت
Fœm. ت

ILLE, SVVS { Masc. ه
Fœm. ه

NOS NOSTER نا

VOS, VESTER { Masc. ك
Fœm. كن

ILLI, SVVS { Masc. ه
Fœm. هن

Mo.

(II.)

Modus Suffigendi.

1. Arabes inter Suffixa *Nominalia* & *Verbalia* non distinguunt, excepta I. Persona Sing. quæ in Nominibus **ي**, in Verbis **ني** postulat. Ceterarum Personarum Suffixa, supra recensita, Nominibus & Verbis sunt communia.
2. Omnia Suffixa simpliciter affiguntur sine peculiari glutine, excepto **ي** I. Personæ Sing. quod Kesre in præcedente litera requiritur.
3. Kesre ante **ي** mutatur in Fatha super **ي**, si hoc affigendum est terminantibus in **اوي** Vocali destitutas. vt **خَطَايَا** peccata, **خَطَايَايَ** peccata mea.
4. Nun Casuale tollitur ante Suffixum: vt **كِتَابُهُ** liber eius: etiam Vocale Pluralium Sanorum, vt **بَنُوكَ** filii tui.
5. ð Fœminina terminatio propter Suffixa mutatur in **ت**, vt **أَمِيَّتُهُ** amita, **أَمِيَّتُكَ** amita tua. **صَلَاتِي** precatio mea.
6. Elif finale otiosum post **و** feruile tollitur in suffixione, vt **حَارِبُونِي** oppugnarunt me.
7. Terminatio Verbalis 2. Plur. Præt. **تُمْ** assumit **و** ante Suffixa.
8. ð & **د** Damma in Kesre mutant ob antecedens vel Kesre, vel **ي** Vocali destitutum. vt **مِنْ رَبِّهِ** a Domino suo, **فِيهِ** in eo, **عَلَيْهِ** super eo.
9. **أَبٌ** pater, **أَخٌ** frater, **حَمٌ** socer, ante suffixa quiescentem assumunt, in Nominatiuo **و**, in Gen. **ي**, in Accus. **أ**, vt **أَبُوكَ** pater tuus. Excipe primam personam Sing. **أَبِي** pater meus, quæ regularis est.

B 3

Pro-

Pronomina Separata.

I. PERSONALIA

Ego	أَنَا	Nos	نَحْنُ
TV	{ M. أَنْتِ	Vos	{ M. أَنْتُمْ
	{ F. أَنْتِ		{ F. أَنْتُمْ
ILLE	هُوَ	ILLI	هُمْ (connex. هُمْ)
ILLA	هِيَ	ILLÆ	هُنَّ

II. DEMONSTRATIVA *hic* نَا & *hac* نِي: etiam *pro* ن in his habent. Remote si demonstrat, *Kef* additur, vt *ille* نَا كِي &c, cui sæpe *Lam Kesratum* interponitur, vt *ذالك* &c.

III. RELATIVVM est Masc. Sing. *Qui* الَّذِي: Fœmininum نِي in ت mutat: Habet etiam Pluralem Sanum.

IV. INTERROGATIVA personæ *Quis?* مَنْ *rei*, مَا *Quid?* quæ etiam Relatiue significant *is qui, id quod.*
* *Possessiva* per suffixa Inseparabilia significantur: *Reciproca* per *نفس* *anima*, sicut apud Syros.

Verbum.

Coniugationes sunt XIII. Actiuæ, & totidem Passiuæ. Prima *Pháala* simplicissima est, habens tria Fatha, (interdum media Vocalis est *Kesre*, rarius *Damma*) & secundum hanc omnes reliquæ Coniugationes, tum Actiuæ, tum Passiuæ, flexuntur, ita vt in numero minime sit crux tironibus figenda. Reliquæ XII. distribuuntur in tres classes, quarum prima vnum characterem (i. e. literam seruilem, vel *Tefdid*) addit Radici: *secunda* duos: *tertia* tres.

Non

Non autem omnes Coniugationes sunt eiusdem necessitatis. Notentur itaque prae ceteris

- I. quae תִּי Kal respondet, Pháala
- II. (Piel vel Paël) Phaála
- IV. (Hiphil, Aphel) Aphala.

quibus Quintam addo, quae י praeponit Coniugationi Secundae: & septimam, quae syllabam י praeponit Primae Coniugationi: & Octauam, quae ׀ praeponit, ac inter primam & secundam Radicalem ו interponit. Reliquae sunt inusitatior. Quadrilitera Verba ad Coniugationem I aut V. &c. referri possunt.

Formatio PRÆTERITI.

Addit	Sing.	Plur.
3. F.	תָּ	3. M. וּ F. נָ
2. M.	תָּ	2. M. תָּמ F. תָּנ
1. C.	תָּ	1. C. נָ

* Giesma in 2. & 1. Personis arguit absentiam Vocalis in tertia Radicali. Conuenit itaque cum Ebræo, nisi quod pro 1. Sing. תָּ est תָּ: pro 1. Plur. נָ, est Chaldaice נָא: pro 2 Plur. תָּמ &c. Dualem Verborum Numerum, quod rarior est, nunc præterimus. Exemplum, exclusis Fœmininis Personis, sit hocce:

Sing.	3. فَعَلَ	Plur.	فَعَلُوا
	2. فَعَلْتَ		فَعَلْتُمْ
	1. فَعَلْتُ		فَعَلْنَا

FVTVRVM.

Literæ פִּנ Formativæ heic sunt eadem, quæ apud Ebræos & singulæ habent Fatha, exceptis II. & IV. Coniugationibus,

vt

vt & Passiuis, in quibus est Damma. Personæ, quæ agmen-
 tum finale non admittunt (Sing. I. & III. & II. Masc. & I. Plur.)
 vltimæ Radicali Damma apponunt in omnibus Coniugatio-
 nibus: mediæ itidem in I. Coniug. Damma, si ea in Præterito
 Damma habuit: si Kefrata fuit in Præterito, Fatha in Futuro
 accipit, quod itidem fit propter mediam vel vltimam Guttu-
 ralem: si denique Fatha fuit in media Præteriti, Futurum vel
 Damma vel Kefre habet, quod ex vsu obseruandum est, & ex
 Lexico Goliano, accuratissime mediam Futuri in singulis Ra-
 dicibus determinante. Typus autem Futuri in Masc. & Com-
 munitibus Personis est eiusmodi:

Sing.	1.	أَكْتُبُ	Plur.	تَكْتُبُونَ
	2.	تَكْتُبِينَ		تَكْتُبُونَ
	3.	يَكْتُبُونَ		يَكْتُبُونَ

Fœmininum addit 2. Sing. رِينَ, 2. & 3. Plur. نِ, prae-
 dente Giesma, in quod Vocalis tertiæ Radicalis mutatur:
 3. Sing. a Masc. differt sola formatiua نِ, sicut apud Ebræos.
 In reliquis Coniugationibus media Radicalis habet Kefre,
 exceptis V. VI. IX. XI, quæ Fatha postulant, &c.

IMPERATIVVS.

II. & IV. Coniugatio hoc loco est Syro-Chaldaea, nempe
 in II. (Paël) فَتَدِّ. In IV. (Aphel) أَفْتَدِّ.
 &c. At in I. Coniugatione præmittitur Vnionis cum Kefre: nisi
 in penultima (quæ talis semper est, qualis in Futuro) sit Dam-
 ma: tunc enim & Elif Damma habet; sed prima & vltima sem-
 per Giesma. Cadit vero Imperatiui, si prima Radicalis Vo-
 calem accipit, vt مَدِّ extende. قُلِ dic.

Augmenta Finalia Fœminina & Pluralis Numeri sunt ea-
 dem, quæ apud ceteros Orientales, I, U, Na, e, g. أَسْمَعُ

Variatio Futuri.

- I. *Apocopen Futura* patiuntur, (id est, Dam ultimæ, & seruien-
tes in fine **يُون** abiiciunt). Giesma ultimæ Radicali im-
posito, propter præcedentes Particulas **لَا** non, **لَا** ne, **لَا**
imperatiuum, **إِنْ** si, **مَنْ** quicumque, **مَا** quidquid
&c.
- II. *Antithesis* (id est, mutatio **ج** Damma tertiæ Radicalis in
Fatha) inducitur a Particulis **لَنْ** nequaquam, **أَنْ**, **كَيْ**
& **لِي**, Coniunctione Causæ Finalis, &c.
- III. *Paragoge* adiicit Futuro Fathatum Nun cum Tefdid; aut
Nun Giesmatum. Tum Damma tertiæ Radicalis in Fatha
mutatur, & seruiles **و** & **ي** excidunt. Vfus huius Para-
goges est in præceptionibus, votis, interrogationibus, &c.
- * Legem de transpositione sibilantium Arabes non ha-
bent, nisi analogice, dum in VIII. Coniugatione **ت** epen-
theticum mutatur in **ط**, si prima Radicalis est **ظ ط ظ**;
aut in **و**, si prima Radicalis **و و و** fuit.

Verba Anomala.

Negjewejan.

Literæ quiescentes **ا و ي** varie tam in Nominibus, quam
in Verbis permutantur secundum hos Canones:

- I. *Elif, Wan, Je* Vocalibus destitutæ post Vocales heteroge-
neas iis fiunt homogeneæ, vt **بِئْسَ** ex **بِئْسَ** puteus, **قَارِ**
ex **قَارِ** ignis, &c.
- II. *Elif, Wan, Je* in principio dictionis; & post Giesma in
medio aut fine, non mutantur.
- III. *Elif, Wan, Je* quiescentes, sequente Giesma, excidunt:
vt **يَقُومُ** pro **يَقُومُ** &c. Excipitur Elif Vnionis.

Ca.

Canones Speciales de Elif.

- I. *Elif* in medio dictionis mobile per Damma vel Kesre; aut per Fatha post Damma vel Kesre, mutatur in literam iis homogeneam, id est, in *Wau* vel *Je*.
  - II. *Elif* mobile in fine dictionis Post Damma (aut post Fatha, si *Elif* mobile per Damma fuit) in و: post Kesre (aut post Fatha, si *l* mobile fuit per Kesre) in ي mutatur.
  - III. *Eliph* mobile, post aliud *Eliph* aut Giesma, excidit, & Hamza eius locum subit. vt مَاءٌ aqua, يَسْئَلُ interrogabit.
  - IV. *Elif* quiescens post *Elif* Fathatum excidit, defectu per Medda, vel perpendicularem situm ر Fatha, significato.
- *Nota: Particulæ inseparabiles ا ب ف ك ل م non censentur *Elif* in *medium* collocare.

Canones de Wau.

- I. *Wau* seruire in fine adsciscit *Elif* otiosum.
- II. *Wau* Giesmatum post Kesre in ي mutatur: vt قَبِيلٌ pro قَوَلٌ:
- III. *Wau* in medio, habens post se aliud و quiescens, id expellit. vt قَرَوُوا legerunt, pro قَرَوُوا.
- IV. *Wau* finale post Fatha, si tertia dictionis litera, in *l*; si quarta aut vltior, in ي quiescens mutatur.
- V. *Wau* finale post Kesre in *Je* mutatur.

Canones de Je.

- I. *Je* Giesmatum post Damma mutatur in *Wau*.
- II. *Je* finale conuertitur in ي. vt عَلَيَّ super me.
- III. *Je* finale post Fatha nequit moueri, sed abiecta sua Vocali, & reiecto ad Fatha Nun Vocali, si quod adfit, instar *Elif* quiescit. vt رَمِي rama, pro رَمِي via.

IV. *Je* finale post *Kesre* non fert *Damma* vel *Kesre*, sed
 iis, vna cum *Nun*, si quod habent, abiectis, quiescit,
 vt *يَرْمِي* *iaciet*, pro *يَرْمِي*: *أَيْدِي* *manus*.

Canones de *Wau* & *Je*.

- I. *Wau* & *Je* post *Fatha* saepe manent adscripto *Giesma*; aut
 sine eo instar *Elif* quiescunt. vt *يَوْم* *iaumon*, *رَمَاهُو*
ramaho.
- II. *Wau* & *Je* ita concurrentibus, vt prior *Vocalem* non habe-
 at, mutatur *Wau* in *Je*; & duo *Je* per *Tesdid* coalescunt.
 vt *أَيَّام* pro *أَيَّام* *dies*.
- III. *Wau* & *Je* finales post *Elif* seruile, in *Hamza* mutantur,
 vt *كَسَا* *nates*, pro *كَسَاو*.

Jam sequuntur Verba Anomala

DEFECTIVA.

Defectiva Arabibus sunt sola *Geminata*, quæ his *SVRDA*
 vocantur, quia ex duabus similibus auditur tantum altera.
 Horum formatio est talis:

Media *Radicalis* in *Leuibus* *Coniugationibus* abiicitur, &
 per *Tesdid* compensatur: manet vero, si *tertia* fuerit *Giesma*-
 ta: & tunc omnia sunt perfecta. *Graues* quoque, hoc est,
Teldidatæ *Coniugationes*, regulares sunt. e. g. *مَسَّ* *tetigit*,
لَمَّ يَمَسُّ *tange* (vbi *Fatha* propter *Tesdid* assumitur) *لَمَّ يَمَسُّ*
non tanget, *رَمَى* *comminuit*.

HAMZATA VERBA.

HAMZATA sunt, quorum aliqua *Radicalis* est *Hamza* siue
Elif mobile: suntque Verba *نَدَّ*, *نَعَّ*, *نَلَّ*.

De

De *Hamzatis Phe* (نه) præter regulas de quiescentium
Permutatione supra datas, non est, quod moneamus.
v. g. *أَفْتَر* excelluit, *أَيْتَر* excelle, (Reg. I. General.) *أَفْتَر*
excellens (Reg. 4. Elif.) &c.

Hamzata Ain & Lam eandem rationem sequuntur: raro
Hamzata Ain more Quiescentium Vocalem mediæ abiiciunt,
vt *سَال*, (pro *سَال*) *سَل*, *يَسَل* rogavit, roga, rogabit.

QUIESCENTIA primâ و vel ب

Quæ primam habent Wau, si secunda Futuri habeat Kesfe
(quod fit plerumque ob Kesfe secundæ in Præterito) Wau ei-
ciunt ex Fut. I. Coniugationis: in ceteris sunt regularia.

Quorum prima est Je, illud Giesmatum præcedente Dam-
ma in Wau mutant, Vid. Reg. 1. de Je.

VERBA CONCAVA.

Concaua sunt quæ mediam habent quiescentem و vel
ب. id est, و و و.

In Præteriti tertiis personis و & ي in Elif, in Fatha qui-
escens, mutantur: in ceteris personis exclusâ mediâ, primâ
assumit Vocalem exclusæ homogeneam v. g. *قُلْتُ قَار*
dixit, dixisti &c. *بَعْتُ بَاع* *vendidit, vendidi.*

Futurum retinet mediam, sed quiescentem in Vocali ho-
mogenea, vt *يَكُونُ* erit, *يَقُولُ* dicet, *يَبِيعُ* vendet.

Imperatiuus abiicit mediam, & formatiuum Elif; assumitque
Vocalem abiectæ conformem. e. g. *قُلْ* dic, *بِعْ* vende.

Participium I. Coniug. præter I, productionis notam, me-
diam

diam utrobique facit ي cum Kesre. ut مَائِيْتٌ moriens, بَائِعُونَ vendentes.

Passivum Præteritum utrobique habet in tertia persona ي in Kesre quiescens; in ceteris nudum Kesre cum Giesma, ut قِيلَ dictus est, قُلْتَ dictus es: دُعِيَْتُ دعيتus est, es &c. Futurum mediam mutat in ا quiescens, ut يُقَالُ dicitur, يُبَاعُ vendetur.

Verba Lam Wau & Je.

Wau Radicis i. e. 3. Præt. Masc. (nam 3. Fœm. prorsus abiicit) in Elif quiescens (Reg. IV. Wau) mutatur: in ceteris personis Giesmatur: in Futuro quiescit in Damma. ut غَرَا pugnauit (ex غَرَوْ) غَرَوْتُ pugnabit; غَارِي pugnans (Reg. Wau 5. & Je 4.) pro غَارُو &c.

Je manet in Præterito & Futuro, ibi in Fatha; heic in Kesre quiescens. Imperatiuus & Participium illud abiiciunt. ut اَرَمَ iace, اَرَامُ iaciens.

Mutatio Vocalium.

Sicut pauciores Vocales Arabia habet, quam cetera Orientalis provinciae: ita nec curiosa est circa mutationem earundem. Potissima cura hoc loco est circa Elif Vnionis, cuius naturam supra p. 5. in *Wesla* descripsimus. Nunc de Vocalibus addendum:

1. Si vox desinit in Giesma, sequente Elif Vnionis mutatur Giesma in Kesre. e. g. اِنْ اَلْحَكْمِ اِلَّا لِلّٰهِ non est sapi-

pi-

piencia, nisi Deo. Excipitur Praepositio *مِنْ* A, Ex, quæ Fatha; & Suffixa *كَمْ* & *كَيْ*, & terminatio Verbalis *كَمْ*, quæ Damma postulant: vt *مِنْ* *اللَّهِ* a Deo: Non autem hoc valet in Particulis seruilibus. Dico enim *مِنْهُمْ* ex illis &c.

2. Elif Vnionis post Præfixa sæpe excidit. vt *مِنْهُمْ* in nomine, ab *اسْمِ* nomen.
  3. *س* & *كَمْ* Suffixa, Damma in Kesre mutant ob antecedens Kesre vel *ي* quiescens. Vide supra p. 11. e. g. *يُنزِلُهُمْ* mundabit eos.
  4. Damma finale Futuri mutatur sæpe in Fatha, diciturque tunc Futurum *Nasabatam*: mutatio autem ipsa vocatur Futuri *antithesis*, de qua supra p. 16. actum est.
  4. Incrementum Verborum terminale mutat vltimæ Radicalis Vocalem: nempe in Gielmā, si incrementum est litera mobilis; in analogam Vocalem, si illud est quiescens, aut a quiescente incipit. *Vide Paradigmata.*
- † Quæ de abiectione Nunnationis huc referenda essent, supra p. 8. declarata sunt.

Particulæ

ADVERBIA: *مَتَى* *حيث* ubi, *whicunque*, *متى* quando, *ثم* deinde, *لَمَّا* quum, *postquam*, *بعد* postea, *قد* iam, ante, *إن* quum Futuri, *si*, *ها* ecce, *لا* non, ne prohibitionis, *لَمَّا* & *لَم* non, *هل* an, *num*, *لِمَ* quare, *فقط* solum, *ليت* utinam, *لعل* forsan, *كأن* sic-

(22)
ut &c. Exprimuntur etiam Aduerbia per Accusatiuos No-
minum.

CONIUNCTIONES *أَوْ*, aut, *بَلْ* sed, at vero, *لَاكِنْ*
لَكِي, *كِي*, quod, *أَنَّ* quia, *أَنَّ* nam, *أَنَّ* sed,
vt, *أَنَّ* si, *إِلَّا* nisi &c.

PRÆPOSITIONES: *عَنْ* A, *عَنْ* ex, *أَيَّ* ad, *فِي* in, *عَلَى*
فَوْقَ super, *عَلَى* de, *عَمَّ* cum, *بَيْنَ* inter, *قَبْلَ* ante, *عَبْرَ* prater,
(quo Adiectiua negatiua describunt, vt *عَبْرَ* *مَكْتَبٍ*
imperfectus.) *لَدَى* apud, &c.

Syntaxis.

1. Verba Substantiua *كَانَ* fuit, *لَيْسَ* non est, &c.
habent post se Accusatiuum: etiam Genitiuum cum *بِ*,
licet Verbum Substantiuum explicite non adfit. e. gr.
بِقَدْرِ *اللَّهِ* Deus est in potente, i. e. potens.
2. Participia; quæ statum aut gestum significant, in Accusati-
uo efferuntur.
3. Numeri Cardinales ratione Regiminis sunt Substantiua, &
a 3 ad 10 regunt numeratum in Genitiuo; a 10 ad 100 in
Accusatiuo.
4. Accusatiuus nudus saepe consignificat respectu, secundum,
quoad.
5. Præpositiones, tam separatae, quam inseparabiles, regunt
Genitiuum. Exceptiuae etiam Accusatiuum, sicut etiam *و*
cum, de qua supra p. 10. dictum est.
6. Articulae varie coalescunt non tantum ex Præfixis & Suffi-
xis, sed etiam ex aliis per crasin, vt *أَنْتِي* nam ego, *أَنْتِي*
quod ego. *أَنْتَا* utique nos &c.

Pag. 12. lin. 19. post totidem adde fere.

F I N I S.

سورة الفاتحة الكتاب مكية سبع آيات

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ 1.
 الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ 2.
 الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ 3.
 مَالِكِ 4.
 يَوْمِ الدِّينِ 5.
 أَيُّهَاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ 6.
 أَهْدِنَا الصِّرَاطَ 7.
 الْمُسْتَقِيمَ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ 8.
 غَيْرِ الْمَغْضُوبِ 9.
 عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ 10.
 آمين

سورة البقرة وهي مائتان وثلاثون آيات مكية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 أَلَمْ نَكُنْ لَكَ الْكِتَابَ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ 1.
 الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا 2.
 رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ 3.
 وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ 4.
 وَمِمَّا أُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ 5.
 أُولَئِكَ

A
 Caput praeliminare Libri Meccanum; septem versuum.
 In nomine Dei Misericordis.
 1. Laus Deo creaturarum Domino. 2. Misericordis isti misericordis. 3. Di-
 rectori diei iudicii. 4. Te colimus, teque imploramus supplices. 5. Dirige nos
 in semitam rectificatam. 6. Semitam illorum, erga quos gratiosum Te exhi-
 bes. 7. nil quicquam ipsis iratus; ac non errantium. Amen.
 Caput II. de Vacca. quod ipsum est ducentorum ac octoginta * versuum.
 Meccanum. In nomine Dei Misericordis. Hic est ille liber, in quo
 nulla obscuritas. Directio est ad statum piis, Qui fidem habent mysterio,
 ac insistunt precibus, de quibus eo quod praeuimus ipsis, erogant. Et qui credunt
 in id quod missum est ad te, & quod missum ante te, itemque in Novissima;
 illi certo experientur.

4. ^وأُولَئِكَ عَلَيَّ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ
5. الْمُفْلِحُونَ * إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ
6. أَعَنَدْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ * خَتَمَ اللَّهُ
- عَلَى قُلُوبِهِمْ وَعَلَى سَمْعِهِمْ وَعَلَى أَبْصَارِهِمْ غِشَاوَةً
7. وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ * وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ
- أَمَنَّا بِاللَّهِ وَيَوْمَئِذٍ نَّؤْتُهُم مَّا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ *
8. يُخَافُونَ اللَّهَ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَمَا يَخْدَعُونَ إِلَّا
9. أَنفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ * فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ فَزَادَهُمُ
- اللَّهُ مَرَضًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ *
10. وَإِنَّا قَدِ افْتَدَيْنَاهُم لَأَن نَّعْتَدُ فِي الْأَرْضِ قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ
11. مُصَلِحُونَ * أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ وَلَكِن لَّا يَشْعُرُونَ *
12. وَإِنَّا قَدِ افْتَدَيْنَاهُمْ لَأَن نَّعْتَدُ فِي الْأَرْضِ قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ

أنؤمن

4. lidem in directione (sunt, h. e. in viâ rectâ diriguntur) à Domino suo, & illi ipsi sunt
5. felices. Verum qui abnegant, tantumdem illis est, sive commonueris eos, sive
6. non, commonueris ipsos; nequaquam credent. Claudit Deus ipsorum cor-
7. da, & aures, atque oculos: excecatio illis, ac supplicium magnum. Sunt
- ex hominibus, qui dicunt, credimus in Deum, & in diem ultimum: nequaquam
8. tamen sunt de fidelibus. Student decipere Deum, & eos qui credunt; sed
9. non decipiunt, nisi seipos: nec animadvertunt. In cordibus ipsorum exi-
- stentem morbum Deus illis ampliavit, & supplicium ipsis eveniet dolorificum: eò
10. quod agunt fallaciter. Quod si dicatur, illi corruptè vivere in ter-
11. rà; dicunt, profectò Nos benè facimus. Sed tunc illi perditè vivunt.
12. sed non animadvertunt. Et si dicatur, illi perditè vivere in ter-
- ra; dicunt, profectò Nos benè facimus. Sed tunc illi perditè vivunt.

أَنُؤْمِنُ كَمَا أَمِنَ السُّفَهَاءُ إِلَّا أَنَّهُمْ هُمُ السُّفَهَاءُ
 13. وَلَكِنْ لَا يَعْلَمُونَ * وَإِنَّا لَنُؤْمِنُ بِالَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا
 آمَنَّا وَإِنَّا خَلَوْنَا إِلَىٰ شَيْطَانِئِهِمْ قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ إِنبَاءً
 14. نَخْرُجُ مُسْتَهْزِئِينَ * اللَّهُ يُسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَيَمُدُّهُمْ فِي
 15. طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ * أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرَوُا الضَّلَالََةَ
 16. بِالْهُدَىٰ فَمَا رَبِحَت تِّجَارَتُهُمْ وَمَا كَانُوا
 مُهْتَدِينَ * مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِي اسْتَوْقَدَ نَارًا
 قَلْبًا أَضَاءَتْ مَا حَوْلَهُ ذَهَبَ اللَّهُ بِنُورِهِمْ
 17. وَتَرَكَهُمْ فِي ظُلُمَاتٍ لَا يُبْصِرُونَ * صُمٌّ بِلُغْمِ عَمِي
 18. قُهُمْ لَا يَرْجِعُونَ * أَوْ كَصَيْبٍ مِنَ السَّمَاءِ فِيهِ
 ظُلُمَاتٌ وَرَعْدٌ يَعْجَبُونَ أَصَابِعُهُمْ فِي آذَانِهِمْ
 مِنَ الصَّوَاعِقِ حَذَرَ الْمَوْتِ وَاللَّهُ مُحِيطٌ بِالْكَافِرِينَ *
 يَكُن

2 A

credamus quemadmodum stulti credunt? Enim verò utique ipsi sunt stolidi; sed non intelligunt. Quod si inciderint in eos qui credunt, dicunt, credimus. Verum si seorsim divertant ad pernicaces suos, inquam, omnino nos facimus vobiscum, illos duntaxat irridemus. Deus irridet ipsos, & patienter fert eos in ex-orbitantia sua huc illuc vagantes. Illorum, qui coemerunt errorem pro viâ directâ, nil quicquam lucratur negotiatio; nec fuerunt rectè ducti. Similes sunt ei, qui accendit lucem, & postquam illuminavit id quod circum se, abit Deus cum luce ipsorum, & sinit illos in caligine: non videbunt. Surdi, muti, cæci; qui nunquam revertentur. Aut instar nubis cælestis, in quâ caligo, tonitru, & fulgur: ponunt digitos suos in aures suas ob fragorem, mortis meto. Nam Deus optimè novit infideles apostatas.

19. يَكَادُ الْبَرْقُ يَخْطِفُ أَبْصَارَهُمْ كَلَّمَا أَضَاءَ لَهُمْ
 مَشَوْا فِيهِ وَإِنَّا أَظْلَمَ عَلَيْهِمْ قَامُوا وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ
 لَذَهَبَ بِسَمْعِهِمْ وَأَبْصَارِهِمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيُّ كُلِّ
 شَيْءٍ قَدِيرٌ يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي
 20. خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ
 الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً
 21. وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً وَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ
 رِزْقًا لَكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ
 وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِمَّا نَزَّلْنَا عَلَيَّ عَبْدِنَا فَأْتُوا
 22. بِسُورَةٍ مِثْلِهِ وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِنْ دُونِ
 اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا
 23. وَلَنْ تَفْعَلُوا فَأْتُوا النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا النَّاسُ
 وَالْحِجَارُ

19. Parum aberat, quin abriperet fulgur visum ipsorum. Quicquid ipsis lucere per-
 mittit, in eo ambulat: etiam si tenebras suffundi illis sinat, insistunt. Et si vellet
 Deus, abiret cum auditu ipsorum, ac visu: est enim Deus super quamcumque rem
 20. potens. Agite dum o homines! Colite Dominum vestrum, qui creavit vos, & qui
 21. ante vos fuerunt: forte pietati inharebitis. Deo, qui posuit vobis terram stra-
 tum, ac caelum fornix, & dimittit de caelo aquam, qua producit de arboribus
 22. victum vobis, ne ponatis Pares: nam ipsi nostis. Quod si dubii fueritis de eo,
 quod demissimus super servum nostrum; adeste cum Surá huic simili, & convoca-
 23. te testes vestros coram Deo, si honesti estis. Sin minus praestitistis, nec pre-
 stare poteritis; timete ignem istum, cujus materia homines sunt,

24. وَالْحَجَرُ أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ۖ وَيُبَشِّرُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ كُلَّمَا رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ ثَمَرَةٍ رِزْقًا قَالُوا هَذَا الَّذِي رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ وَأُتُوا بِهِ مُتَشَابِهًا وَلَهُمْ فِيهَا أَنْزَالٌ مَطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۖ إِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَكْبِي أَنْ يَضْرِبَ مَثَلًا مَا بَعُوضَةٌ فَمَا فَوْقَهَا فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا فَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَيَتَوَلَّوْنَ مَاذَا أَرَأَى اللَّهُ بِهِذَا مَثَلًا يُضِلُّ بِهِ كَثِيرًا وَيَهْدِي بِهِ كَثِيرًا وَمَا يُضِلُّ بِهِ إِلَّا الْفَاسِقِينَ ۖ الَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ أُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ۖ

كيف

B

ac lapides : preparatus est infidelibus. Sed lato nuncio recrea illos, qui 24. credunt, ac faciunt bona opera. quod ipsorum sit Paradisus, per cujus fundum flumina fluunt. quocunque de eo h. e. fructu ejus nutriuntur alimento, dicent, hoc ipsum est, quo sustentati fuimus jam olim, & producentur per eum (Deum) similiter. Conjuges quoque in eo habebunt mundas, eruntque in illo perennantes. Omnino Deum nequaquam pudet, facere similitudinem ali- 25. quam culicem, aut id quod supra hunc. Equidem qui credunt, norunt, hanc Domino suo fore consuetudinem: qui autem Infideles sunt, dicunt, quid quæso vellet Deus per hanc similitudinem? abducit per hoc multos, multosque per idem rectâ diducit viâ: non tamen seducit per id, nisi flagitiosos perditè. Qui dissolvunt fœdus Dei post ejus confirmationem, & dirumpunt id, de quo 26. sancivit Deus, ut conjunctum maneat, & vivunt perditè in hac terrâ, illi sunt facientes jaçturam.

27. كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَكُنْتُمْ أَصْوَاتًا فَأَحْيَاكُمْ
 28. ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ هُوَ الَّذِي
 خَلَقَ لَكُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ اسْتَوَىٰ إِلَى
 السَّمَاءِ فَسَوَّاهُنَّ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ
 29. وَإِن قَالِ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ
 خَلِيفَةً قَالُوا أَتَجْعَلُ فِيهَا مَنْ يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ
 الدِّمَاءَ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ قَالَ
 إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا
 ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلَائِكَةِ فَقَالَ أَنبِئُونِي بِأَسْمَاءِ
 هَٰؤُلَاءِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ قَالُوا سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ
 31. لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ قَالَ
 يَا آدَمُ أَنْبِئْهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ فَلَمَّا أَنْبَأَهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ قَالَ أَلَمْ

أَقُلْ

27. Qui sic verò deficitis à Deo, quum Vos mortuos existentes vivificarit, & neci
 28. deinceps traditos in vitam revocet denuò, mox ad ipsum reducendos? Ipse est,
 qui vestro commodo creavit quicquid in hâc terrâ in univèrsam: deinceps
 ascendit in cælum, & aquavit eosdem septem cælus: quum sit in re quacun-
 29. que scientissimus. Quumque diceret Dominus tuus Angelis: certò ego
 constituturus sum in hâc terrâ Vicarium; responderunt ipsi: an constitues in
 illam, qui perditè vivet in eâ, effundetque sanguines? Nobis laudem tuam
 celebrantibus, Teque sanctificantibus. Quibus reponerat: ego utique novi,
 30. quod vos ignoratis. Itaque docuit Adamum nomina in univèrsam omnia,
 eaque proposuit deinceps Angelis, dicens: edite mihi nomina istorum, si justè
 31. fueritis. Responderunt, ô laudandam Tuam Majestatem! nulla est nobis
 scientia, nisi quam nos docuistis. Utique tu Tu intelligens es ac sapiens.
 32. Dixit, ô Adam! vaticinare illis de istorum nominibus, quò facto, inquit, nonne

7
 أَقُلْ لَكُمْ أَنِّي أَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَعْلَمُ
 33. مَا تَبْدُونَ وَمَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ۖ وَإِنْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ
 اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى وَاسْتَكْبَرَ
 34. وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ ۖ وَقُلْنَا يَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ
 وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا رَغَدًا حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا
 35. تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ ۖ فَازْلَمَهُمَا
 الشَّيْطَانُ عَنْهَا فَأَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيهِ وَقُلْنَا
 اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ
 36. مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ ۖ فَتَلَعَّىٰ آدَمُ مِنْ رَبِّهِ
 37. كَلِمَاتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ إِنَّهُ هُوَ الدَّوَّابُّ الرَّحِيمُ ۖ قُلْنَا
 اهْبِطُوا مِنْهَا جَمِيعًا فَمَا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنْ تَبِعَ
 38. هُدَايَ فَلَا خَوْفَ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ۖ وَالَّذِينَ
 كَفَرُوا

2 B

dixi Vobis, quod ipse sciam arcanum caelorum ac terrae; & sciam quid incipia-
 ris, & quid sitis obſignaturi? Cumque dixiſſemus Angelis, humiliate vos
 33. coram Adamo, humiliabant ſe: ſed Diabolus renuit, & elatum ſe geſſit, conu-
 meratus inter Apoſtatas. Tunc diximus, & Adam & in habita tu & conjux tua
 34. paradifum hunc, & comedite ex iſto abundantiam, abicunq; volueritis: ſed
 ne accedatis ad hancce arborem, ut ſitis inter iniuſtos. Ac Satanas lapſu
 35. præcipitavit ex eo ambos, fecitque eos exinde ejici, ubi habitus fuerant. Et di-
 ximus: faceſſite vos hinc, pars una veſtrâ am altetri inimica eſt: modo erit vo-
 36. bis in hac terrâ commoratio ac utilitas ad tempus. Sed reprehenuſ Adam à
 Domino ſuo verbis, conuerſus ad ipſum eſt per pœnitentiam, certe ipſe eſt con-
 37. verſor miſericors. Diximus, faceſſite vos hinc penitus, nihilominus eveniet
 vobis à me directio, & quicunq; meam perſequitur directionem, eos nec terror
 38. p̄vadet, nec ipſi contriſtabuntur. At qui

كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ
 فِيهَا خَالِدُونَ ۝ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ
 الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَوْفُوا بِعَهْدِي أُوفِ بِعَهْدِكُمْ
 وَإِيَّايَ فَارْهَبُونِ ۝ وَأَمِنُوا بِمَا أَنْزَلْتُ مُصَدِّقًا لِمَا
 مَعَكُمْ وَلَا تَكُونُوا أَوَّلَ كَافِرٍ بِهِ وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي
 ثَمَنًا قَلِيلًا وَإِيَّايَ فَاتَّقُونِ ۝ وَلَا تَلْنِسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ
 وَتَكْتُمُوا الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا
 الزَّكَاةَ وَارْكَعُوا مَعَ الرَّاٰكِعِينَ ۝ اتَّسِرُّوا النَّاسَ
 بِالْبُرِّ وَتَنْسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ وَأَنْتُمْ لَا
 تَعْلَمُونَ ۝ وَاسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ إِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ
 إِلَّا عَلَى الْخَاشِعِينَ ۝ الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلَاقُوا
 رَبِّهِمْ وَأَنَّهُمْ إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ۝ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اذْكُرُوا
 نِعْمَتِي

- deficiunt, & mendacii arguunt signa mea; illi adjudicabuntur igni, in quo
 39. manebunt. O filii Israel! recordamini gratia mea, quâ me gratiosum erga
 vos præstiti, & meum observate honorem, servabo vestrum: ac me colite
 40. reverenter. Et credite in id quod demisi, verificans id quod iam olim fuit
 vobiscum: nec sitis primi, qui id abnegent. Nec permutetis pro signis meis
 41. rem pretii exigui; sed me omninò timete. Neque amiciatis aequitatem
 42. iniquo, aut abdati verum, quum vos nostis. Quin potius perficite preces, &
 afferte donationes lege impositas, & inclinati adorare cum adorantibus aliis.
 43. An mandato obstringetis alios ad pietatis officium, & obliviscemini vos ipsos?
 44. an Vos tarabitis librum, & non rectè percipietis ipsi? Implorate opem jeju-
 nio ac precibus: nam hæ utique magnum habent momentum, sed in humilibus.
 45. Qui putant, se occ ursuros iterum Domino suo, ad Eumque reversuros. O filii
 46. Israel! recordamini

نِعْمَتِي الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَنْتِي فَضَلْتُمْ عَلَيَّ
 47. الْعَالَمِينَ وَأَتُّوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ
 شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا شَفَاعَةٌ وَلَا يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ
 48. وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ وَإِنْ كَجِئْنَاكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ
 يَسْؤُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ يَدَّبْحُونَ أَبْنَاءَكُمْ
 وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَلِكُمْ بَلَاءٌ مِنْ رَبِّكُمْ
 49. عَظِيمٌ وَإِنْ فَرَقْنَا بِكُمْ الْبَحْرَ فَأَلْجِئْنَاكُمْ
 50. وَأَغْرَقْنَا آلَ فِرْعَوْنَ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ وَإِنْ وَاَعَدْنَا
 مُوسَىٰ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ
 51. بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ ثُمَّ عَفَوْنَا عَنْكُمْ مِنْ بَعْدِ
 52. ذَلِكَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ وَإِنْ آتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ
 53. وَالْفُرْقَانَ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ وَإِنْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ

يا
 gratia mea, qua me gratiosum prestiti erga vos. Ego quippe Vos praelia
 creaturis alii. Timete igitur diem, quo non perfolvet anima una pro 47.
 altera quicquam, nec acceptabitur pro ea intercessio, aut recipietur lytrum:
 sed nil juvabuntur quicquam. En liberavimus vos a populo Pharaonis, 48.
 qui augebant vobis malignitatem tormenti, mactabant filios vestros, & pudore
 afficiebant uxores. Certe in contentamen a Domino vestro magnum. Ecce 49.
 vestri causa divisimus mare, & vos liberavimus; sed populum Pharaonis sub-
 merimus; vobis aspicientibus. Ne Nihil inquit cum indixissem Mosi qua- 50.
 draginta noctes, tunc confectum tuleri in tergo ejus; nam estis perversi.
 Condonavimus tamen vobis postea, ut salutem ut grato agnoscatis animo. 51.
 Etiam obtulimus Mosi librum in Capita, ut a falso discernentia; ut recta 52.
 ducamini via. Sed cum dicitur Moses populo suo, 53.

يَا قَوْمِ انْكُم ظَلَمْتُمْ انْفُسَكُمْ بِاتِّخَانِكُمُ الْعِجْلَ
 فَتُوبُوا لِي بَارِيكُمْ فَاقْتُلُوا انْفُسَكُمْ ذَلِكَ خَيْرٌ لَكُمْ
 عِنْدَ بَارِيكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ اِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ
 54. وَاِنْ قُلْتُمْ يَا مُوسَى لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّى تَرَى اللّٰهَ
 جَهْرَةً فَاخَذَتْكُمْ الصَّاعِقَةُ وَاَنْتُمْ تَنْظُرُونَ 55. ثُمَّ
 بَعَثْنَاكُمْ مِنْ بَعْدِ مَوْتِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ
 56. وَظَلَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْغَمَامَ وَاَنْزَلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّاءَ وَالسَّلْوٰى
 كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَمَا ظَلَمُونَا
 57. وَلَكِنْ كَانُوا انْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ 58. وَاِنْ قُلْنَا اِنْ خُلُوْا
 هَذِهِ الْقَرْيَةَ فَاْكُلُوْا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ رَغَدًا وَاَدْخُلُوْا
 الْبَابَ سُجَّدًا وَقُولُوْا حِطَّةٌ نَغْفِرْ لَكُمْ خَطَايَاكُمْ
 وَسَتْرِيْدُ الْحَسَنِيْنَ 58. فَبَدَّلَ الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا قَوْلًا غَيْرَ
 الَّذِي

- mi popule! profectò vos injuriâ afficitis vos ipsos; vestrà hæc vituli prepara-
 tione. itaque convertimini ad Creatorem vestrum, & interficite vos invicem; id
 quod benè vobis cedit apud Creatorem vestrum, reverteturque ad vos: quo-
 54. niam ipse est conversor misericors. Tunc dixistis, ô Mose! nequaquam
 tibi credemus, donec Deum videamus aperte: itaque apprehendit vos fragor,
 55. ipsique advertebatis animum. Tamen resuscitavi vos post mortem vestram,
 56. spe. grato agnosceretis animo. Item expansis super vos nubibus, demisimus
 vobis Manna, ac coturnices. Comedite de bonitate, quâ vos aluimus. Certè
 nullâ nos affecerunt injuria *murmurantes*; sed fuerunt in seiplos injurii.
 57. Præterea diximus, introite civitatem hæc, ac comedite ex ista, ubicunque vo-
 lueritis, liberè. accedite quoque portam hæc humilimè vos incurvantes, &
 dicite istam pro peccatorum remissione precationem, condonabimus vobis
 58. peccata vestra, augebimusque benefactores. Sed substituit *quidq, eorum* qui in-
 justi erant, sermonem diversum

الَّذِي قَبِلَ لَهُمْ فَأَنْزَلْنَا عَلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا رِجْزًا مِنْ
 السَّمَاءِ يَا كَانُوا يَسْتَغِيثُونَ ۝ وَإِنْ أَسْتَسْقِيَ مُوسَى
 لِقَوْمِهِ فَعَلْنَا أَضْرِبَ بِعَصَاكَ الْكَجْرَ فَمَا تَجَرَّتْ مِنْهُ
 اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَشْرَبَهُمْ
 كُلُوا وَاشْرَبُوا مِنْ رِزْقِ اللَّهِ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ
 مُسْتَدِينِينَ ۝ وَإِنْ قُلْتُمْ يَا مُوسَى لَنْ نَصْبِرَ عَلَى
 طَعَامٍ وَاحِدٍ فَادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُخْرِجْ لَنَا مِنْهَا تَنْبِتُ
 الْأَرْضُ مِنْ بَغْلِهَا وَقِشَائِبُهَا وَقَوْمِهَا وَعَدَسِهَا وَبَصَلِهَا
 قَالَ أَتَسْتَبْدِلُونَ الَّذِي هُوَ أَدْنَى بِالَّذِي هُوَ
 خَيْرٌ أَلْهَبُوا مَصْرًا فَإِنَّ لَكُمْ مَا سَأَلْتُمْ وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ
 الذِّلَّةُ وَالْمَسْكَنَةُ وَبَاءُوا بِغَضَبِ اللَّهِ لِيَكَّ بِآيَاتِهِمْ
 كَانُوا يَكْفُرُونَ بآيَاتِ اللَّهِ وَيَعْتَدِلُونَ النَّبِيِّينَ بِغَيْرِ

الحق

2 C

ab eo qui dicitur fuit ipsis. itaque dimissimus super eos: qui iniuste agebant, iram
 de caelo; eò quod essent impii. Etiam cum potum peteret Moses populo
 suo, diximus, percute baculo tuo petram, & defluxere exinde fontes duode- 59.
 cim: certe novit quilibet hominum locum potus sibi destinatum. Edite ac
 bibite de comaeu Dei, nec damna inferte terra, viventes perditè. Et cum 60.
 diceretis, ô Moses! nequiquam acquiescemus in cibo unico: invoca nostri
 sausa Dominum tuum, ut prodire faciat nobis de eo quod terra producit ex
 oleribus, & cucurbitis, item cicere, lentibus, ac cepis suis: dixit, an permu-
 tando acquiretis id quod est vilius, pro eo quod est longè melius? facessite
 hinc in Egyptum, nam vobis quid petitis? Inflicta itaque est ipsis inopia
 ac penuria, & inciderunt in iram divinam: hoc, eò quod abnegarent ipsi
 textus divinos, interficerentque Prophetas in-

61. الْحَقُّ ذَلِكُمْ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿٦١﴾ إِنَّ الَّذِينَ
 آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالنَّصَارَى وَالصَّابِئِينَ مَنْ آمَنَ
 بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ
 62. رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦٢﴾ وَإِن آخَذْنَا
 مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ
 63. بِقُوَّةٍ وَأَنْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٦٣﴾ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ
 مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ
 64. لَكُنْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٦٤﴾ وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِينَ
 اعْتَدُوا مِنْكُمْ فِي السَّبْتِ فَقُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً
 65. خَاسِيِينَ ﴿٦٥﴾ فَجَعَلْنَاهَا نَكَالًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهَا وَمَا
 66. خَلْفَهَا وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٦٦﴾ وَإِن قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ إِنَّ
 اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَذْبُحُوا بَقَرَةً قَالُوا أَتَتَّخِذُنَا

هنزوا

61. ique : quo ipso immorigeros se ostendebant, & transgrediebantur. Profecto
 quicumque credunt, item qui Judæi sunt, aut Christiani, vel Sabæi, quisquis credit
 in Deum ac diem ultimum, & operatur probitatem, sua utique ipsis merces apud
 62. Dominum suum, nullus eis imminet timor, nec ipsi dolebunt. Cum reci-
 peremus fœdus vestrum, extulimus super vos montem. Recipite id quod attuli-
 mus vobis cum clamore magno, ac firmâ retinete memoriâ id quod in eo est; hoc
 modo evadetis pii. Sed tergum vertistis deinceps, & nisi Dei super vos ex-
 63. undasset benignitas ac misericordia, è numero essetis perditorum. Dudum
 64. nostis, qui transgressi fuerint è vobis in Sabbatho: certè diximus illis, simiæ
 estote abjectæ. Ac posuimus id in exemplum ei quod inter manus ejus, &
 65. quod pone illud (i. e. coætaneis suis ac posteris), atque admonitionem piis.
 Cumque diceret Moses populo suo, omninò Deus præcepit vobis, ut mactetis
 66. VACCAM; dixerunt, an expones nos

ULB Halle
006 791 980

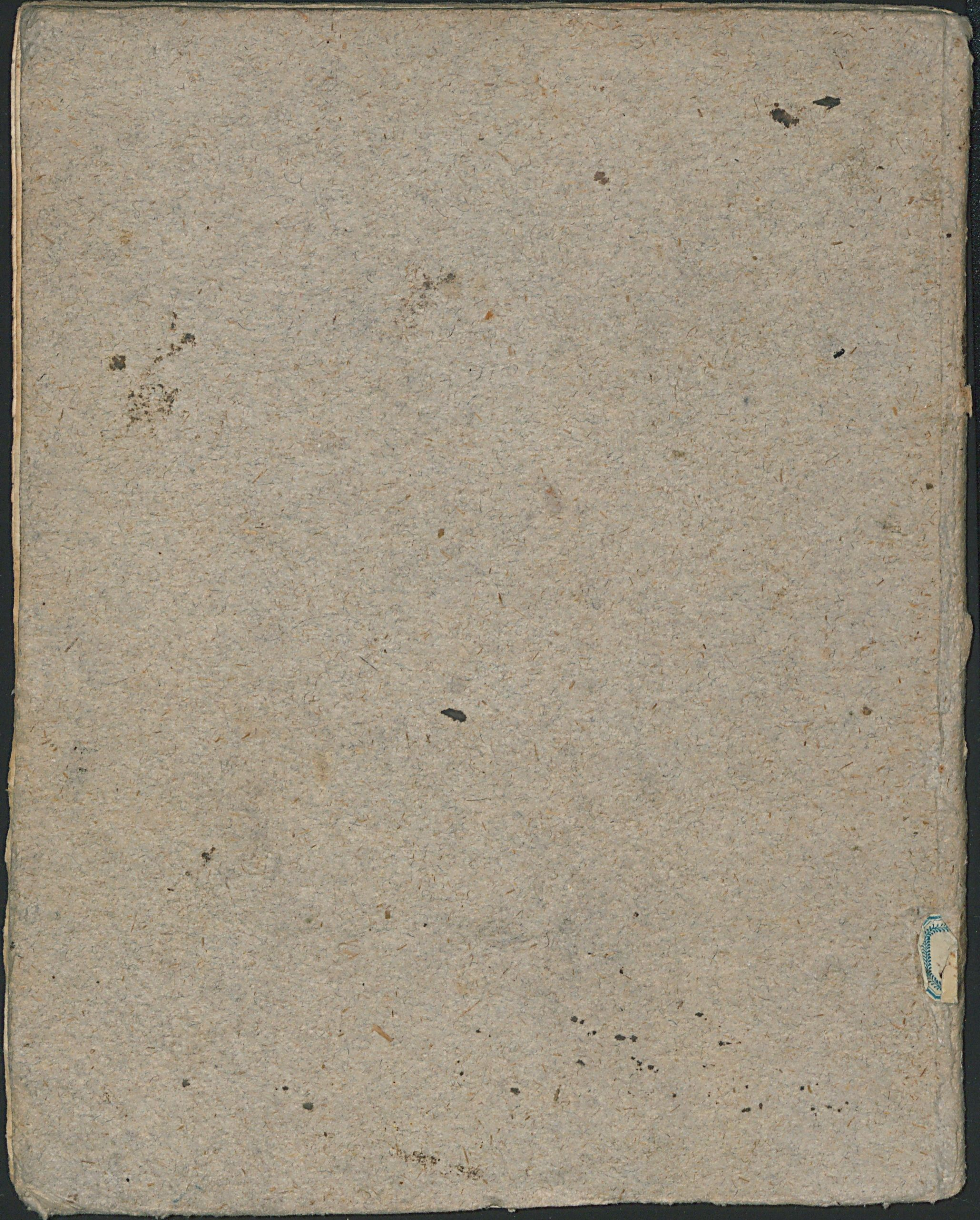
3

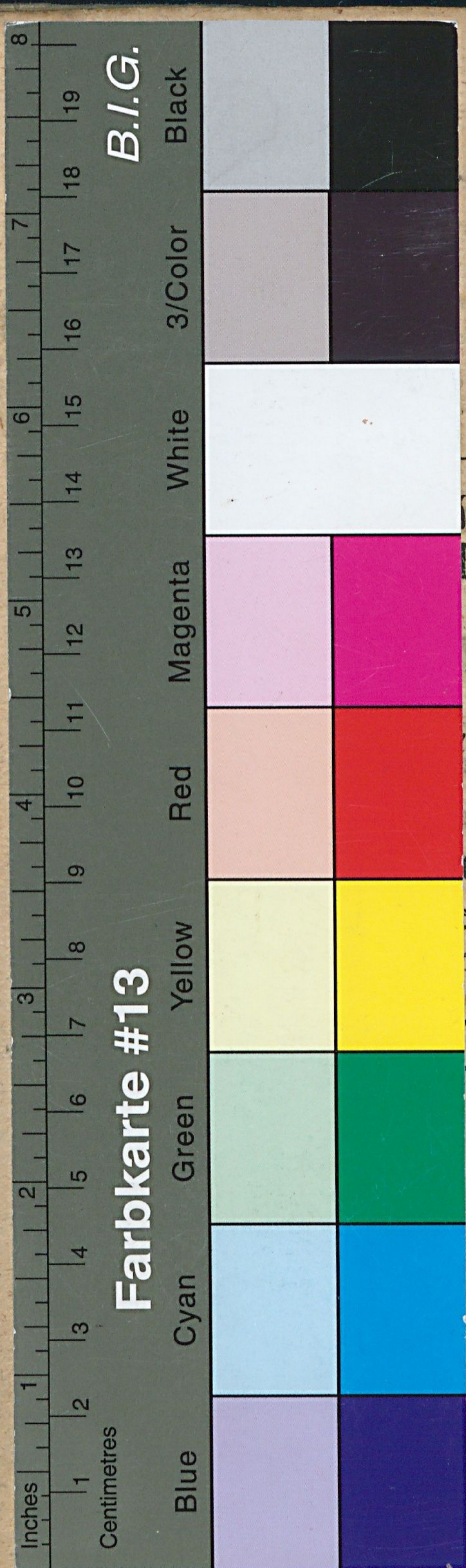
VD 77

OG E

VAM
ICAM

Etum

& Maronitarum
Gabrielis Sionitæ
efronitæ, &c.

XXVIII.

